

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>



Διήγηση μοναχού υποτακτικού περί υπακοής

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2598/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 14/04/2026 18:15:00

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 15 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Παρήκοός τε και αθλητής ων άμα,
Τω μεν, διώκη. Τω δε, προσδέχη πάλιν.

Αντιγράφουμε από τον Συναξαριστή του Αγίου Νικοδήμου:

«Ένας Μοναχός ευρίσκετο εις μίαν σκήτιν, υποτασσόμενος Γέροντι εις διάστημα χρόνων μερικών. Κατά δε φθόνον του δαίμονος, ευγήκε μίαν φοράν από την υπακοήν του Γέροντος, χωρίς να ήναι καμμία εύλογος και επιβλαβής αφορμή. Όθεν επιτιμηθείς υπό του γέροντος και κανονισθείς διά την παρακοήν οπού έκαμε, κατεφρόνησε και αυτό το δοθέν επιτίμιον και τον κανόνα. Καταβάς λοιπόν εις την Αλεξάνδρειαν, επιάσθη ως Χριστιανός από τον εκεί ευρισκόμενον Έλληνα άρχοντα. Και αφ' ου εκδύθη το μοναχικόν σχήμα, ηναγκάζετο να θυσιάση εις τα είδωλα. Επειδή δε ο άρχων δεν εδύνετο να καταπέιση αυτόν, πρώτον μεν, επρόσταξε να δέρνουν αυτόν άσπλαγχνα με νεύρα βοδίων. Έπειτα δε, επρόσταξε να τον αποκεφαλίσουν. Τούτου δε γενομένου, έρριψαν το σώμα του έξω της πόλεως, διά να το φάγουν οι σκύλοι. Μερικοί δε φιλόθεοι Χριστιανοί, επήγαν εις τον καιρόν της νυκτός και επήραν αυτό. Και τελίξαντες με μύρα και σινδόνια, έβαλον αυτό εις σεντούκι. Το σεντούκι δε πάλιν έβαλον μέσα εις το Άγιον Βήμα του Ναού, τιμήσαντες αυτό ως περιέχον μαρτυρικόν λείψανον.

Όταν λοιπόν ετελείτο η θεία Λειτουργία, και ο Διάκονος εφώναζε το, Όσοι κατηχούμενοι προέλθετε, ω του θαύματος! ευθύς έβλεπον όλοι οι εν τη Λειτουργία ευρισκόμενοι, ότι το σεντούκι από λόγου του κινούμενον χωρίς να πιάση αυτό κανένα χέρι, εύγαινεν έξω από το Βήμα και από τον Ναόν. Και έστεκεν εις τον νάρθηκα, έως εις την απόλυσιν της Λειτουργίας. Αφ' ου δε η Λειτουργία ετελείονε, τότε και το σεντούκι από λόγου του κινούμενον, έμβαινε πάλιν μέσα εις τον Ναόν και εις το Άγιον Βήμα. Τούτο το θαυμάσιον εγίνετο εις κάθε Λειτουργίαν. Όθεν και έκαμνε τους βλέποντας, να θαυμάζουν και να εκπλήττωνται. Μαθών δε περί τούτου ένας από τους τότε ζώντας μεγάλους και θεοφόρους Πατέρας, παρεκάλεσε τον Θεόν να τω αποκαλύψη την αιτίαν του τοιούτου θαύματος. Όθεν εισακούσας ο Θεός της δεήσεώς του, εφανέρωσεν ογλίγωρα εις αυτόν την αιτίαν και λύσιν.

Άγγελος γαρ Κυρίου παρασταθείς, λέγει εις αυτόν. Τι θαυμάζεις και απορείς διά το παράδοξον οπού γίνεται; δεν έλαβον οι Απόστολοι από τον Χριστόν εξουσίαν να δένουν και να λύουν; από τους Αποστόλους δε πάλιν, δεν έλαβον την αυτήν εξουσίαν οι εκείνων διάδοχοι; Αλλ' όμως ούτος ο αδελφός, οπού έχυσε το αίμα του διά τον Χριστόν, και δεν συγχωρείται να μένη μέσα εις το Άγιον Βήμα, όταν τελήται η θεία και ιερά Λειτουργία: αυτός εκαταφρόνησε την εντολήν και τον κανόνα του πνευματικού αυτού πατρός και Γέροντος. Και διά τούτο διώκεται υπό θείου Αγγέλου έως εις τον νάρθηκα. Διότι αυτός μαθητής ων και υποτακτικός του δεινός συνασκητού σου, από επήρειαν του δαίμονος ηθέλησε να αφήση την προς τον Γέροντά του υπακοήν. Και όχι μόνον τούτο, αλλά και δεθείς από αυτόν με δεσμόν και επιτίμιον εύλογον, κατεφρόνησε, τόσον τον μισθόν της υπακοής, όσον και τον εύλογον δεσμόν, και ανεχώρησεν από τον Γέροντά του. Διά τούτο, καθό μεν εβασανίσθη και απεκεφαλίσθη διά τον Χριστόν, έλαβε του μαρτυρίου τον στέφανον. Καθό δε είχε δεσμόν, διά τούτο δεν συγχωρείται να στέκη μέσα εις το Άγιον Βήμα, όταν τελήται η θεία Λειτουργία. Και αν ο Γέρωντας οπού έδεσεν αυτόν δεν τον λύση, από άλλον τινά δεν ημπορεί να λυθή (Τούτο νοείται, εάν ο Γέρωντας ήναι ζωντανός. Ει δε αυτός αποθάνοι, δύναται και Αρχιερεύς να λύση τον δεσμευθέντα).

Ταύτα αφ' ου απεκαλύφθη παρά Θεού ο θείος Γέρων εκείνος, επήρε το ραβδί του και επήγεν εις τον ασκητήν τον Γέροντα του Μάρτυρος, και εδιηγήθη εις αυτόν όλην την υπόθεσιν. Όθεν πέρνωντας αυτόν, εκατέβη μαζί με εκείνον εις την Αλεξάνδρειαν. Και ανοίξαντες το σεντούκι, μέσα εις το οποίον ήτον το σώμα του Μάρτυρος, έδωκαν εις αυτόν και οι δύο την συγχώρησιν. Και τούτον ασπασάμενοι, εστάθηκαν και εδοξολόγησαν τον Θεόν. Και λοιπόν από τότε και ύστερα, έμενεν ο Μάρτυς ακίνητος μέσα εις το Άγιον Βήμα, όταν ετελείτο η θεία Λειτουργία».

